

Joseph ~~Plan~~

~~Carte d'Italie~~

1

~~18c~~ 100 dda 10
Capitals velles

~~Joseph~~
S. C. val. 13.

prefaci] 12 boloni

Aquestes Cartes d'Itàlia formen un llibre sensiblement distint de Cartes de lluny, obeeixen a estats d'esperit diferents. Cartes de lluny fou escrit a l'atzar d'un viatge, sense cap pla preconcebut ni cap ordre prefixat, amb la mera intenció de descriure la realitat exterior, deixant anar lliurement el pensament al darrera de la simfonia de la terra i els cels nòrdics — una simfonia una mica crepuscular i monòtona. És un llibre d'un realisme vagament líric, una mica flotant, que correspon a una etapa de la joventut que indefectiblement s'ha de passar. Aquestes Cartes d'Itàlia són una altra cosa: formen un llibre de sensacions organitzades al voltant del color verd fresc amb què són pintades les finestres d'Itàlia.

En realitat, d'ençà que, gra deu fer trenta-cinc anys, vaig fer el primer viatge a la península amb aquella inconsciència, aquella gana, aquella avidesa per les coses de la vida, que encara avui, quan hi penso, em fa gràcia, he tingut present, com una obsessió, la necessitat de fer un llibre, encarat, diríem, amb el que constitueix el nostre horitzó més natural i es troba

notes
 més lligat físicament amb la nostra manera d'ésser. No he pogut sentir-me mai completament estranger en cap lloc ni en cap port del Mediterrani i em faig la il·lusió de suposar que en aquest ambient, i posats tu per tu, ens entenem tots amb la mirada. Aquesta mar ha creat un conu denominador, difícil certament de definir, però antigüíssim i cert, que es manifesta a través de moltes formes de l'acció positiva i fins i tot en una lúcida, general insatisfacció més o menys resignada — el neguit a plena llum, assolèllat.

D'aquí en perué, precisament, una familiaritat que per mi i tant, almenys, és poc favorable al treball literari. Els escriptors que tenim una falta d'imaginació gairebé ridícula necessitem, per a escriure, forts excitants externs, més que formes conegudes i familiars. Si no disposem, almenys, d'un gran contrast, escriure el paper ens fatiga. Ara bé: és paradoxalment aquesta dificultat bàsica el que m'ha fet persistir sobre aquest llibre. He volgut vèncer, o almenys fer-me la il·lusió que vencia una dificultat. Des del punt de vista de l'ofici, aquesta tossuderia una mica pueril m'ha fet un bé positiu: m'ha fet comprendre amb una persistència molt sovintejada fins a quin punt els meus mitjans d'expressió són inserbibles i mancats.

De la gran quantitat de notes que tinc en cartera sobre matius que podríem anomenar assolèllats, n'he fet una tria, que és el que constitueix aquest llibre. Algunes d'aquestes notes foren escrites en plena joventut; altres ho han estat fa poques setmanes. Si les publico no és pas amb la intenció de pretendre haver descobert alguna cosa ni per tractar de formular quelcom més que preferències personalíssimes. Itàlia presenta un temari vastíssim i ofereix una suscitatció de